

γέρης λέγοντας ὁ λεγόμενος μισέρ Τζο[άνες] / πὼς ἔχειν ἓνα χωράφιν ἀπὸ μέρος
τῆς ποτὲ Καλῆς τῆς Κουνάδας / ἐλεύθε / ρον / εἰ τὸ μέρος τῶν Γλάντ[ ] / τὸ
σύνμπλιο τῆς Γαρδέλαινας τὸ ὁποῖον πρᾶμα εἶναι ἓνα μὲ τοῦ Γεώργην τοῦ Νεν[ ]
/ εἶναι τὸ μισὸν τοῦ αὐτοῦ Νενὲ καὶ τὸ ἄλλο ἑμισὸν τοῦ ἄνωθεν Ρουνγγέρην. "Οθεν
τὴν μπ[άρτην] / του ὁ ρηθεὶς Ρουνγγέρης τὴν ἔδωσεν τοῦ ἄνωθεν τοῦ οἰκονόμου σήν-
μερον τρεῖς χρό[νους] / λέσιν καὶ ἔγραψεν τονε εἰς τὴν ἀγία Πρόθεσιν καὶ ἔδωσέν
του καὶ τρία ρεάλια ὁ[ποῦ] / γίνονται ὅλα ρεάλια ὀχτών / ἥμισυν / ἥγου νούμερο
8 1/2/ τὰ ὁποῖα εἶναι διὰ πληρωμὴν τοῦ ἄνω[θεν εἰρη] / μένου πραμάτου καθὼς
ἀναμετάξυν τος ἐνσυνφωνήσασιν πλῆ γραφὴν [δὲν] / τοῦ ἔκαμε ἀπὸς τότες. "Οθεν
τὴν σήμερον τοῦ κάμνει τὴν μπαροῦσαν γραφὴν τῇ[ς που] / λησίας καὶ λέγειν ὁ
αὐτὸς μισέρ Τζουάνες πὼς τοῦ τῶχεν πουλημένον ἀπὸς τότες καὶ [ ] / ἀπὸ τὴν
σήμερον τοῦ τὸ ξεπουλεῖ τὴν μπάρτην του ὡς ἄνωθεν μὲ ὅλα του τὰ δικαιώμα[τα] /
καὶ μὲ πᾶσαν του ποσσέσον νὰ εἶναι ἐδικὰ του νὰ τὸ κἀνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς
πρ[ᾶ] / μα δικόν του καὶ ἀγοράν του πουλήσιν χαρίσειν πουρκοτάξιν ψυχικὸν τὸ
δώσειν καὶ τὰ ἐξ[ῆς] / καὶ διὰ κανέναν κραιφὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε εὔρεθῇν τινὰς νὰ
δώσιν πείραξιν ἢ νὰ / γυρέψιν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ
αὐτὸς πουλητὴς καὶ / τὰ καλάν του νὰ μακτινιέρην καὶ νὰ γτεφεντέρην εἰς πᾶσαν
ἐναντίον καὶ τὰ ἐξ[ῆς]. "Οθεν εἰς βαβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν καὶ
ἀξιοπίστους μαρτύ / ρους οἱ ὁποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξ[ῆς].

/ —'Ιωάννης ἱερεὺς Ἀναπλιώτης μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ — Δημήτρης Κυνηγὸ μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

883

Κουντουβεργία

φ. 467^r

/ [ ] αγω[ ]υνη Φ [[496]] 505

/ [+ Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 5/ εἰς
τὸ ἀρχοντικὸν τῆς εὐγενεστά / [τ]ῆς ἀρχόντισσας κυρίας Γλέντας συνβίας τοῦ ποτὲ
μακαρίτην σινιὸρ Φαντάκη Ντακορόνια / ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντία της παρὼν καὶ τὰ
ἀδελφία ὅλα τοῦ ποτὲ μακαρίτην πρὲ Μιχέλη Βι / ζάτου ἡ ὁποία ἄνω εἰρημένη
ἀρχόντισσαν κυρία Γλέντα λέγειν πὼς εἰς τὸ πατριμόνι / ο ὁποῦ ἔκαμε τοῦ ποτὲ
μακαρίτην πρὲ Μιχέλη / [ ] / τοῦ εἶχε τὰμένα κάποια πράμα / τα ὡς διαλα-

βάνει τὸ πατριμόνιον τοῦ μέσαν εἰς ἐκεῖνα τοῦ ἔχειν καὶ ἓνα κομμάτιν ἃ / μπέλι ταμένο
 εἰς τὸ μέρος τοῦ Κάτου Σανκριοῦ μὲ συκιὰς μέσαν καὶ μὲ πατητήριν πα / λιν ἔχον-
 τὰς τοῦ καὶ κοντετζιὸν ὅτιν ἀποθανώντας τοῦ νὰ πηγαίνου τὰ ὅσαν τοῦ / ἔδωσεν
 εἰς τὰ ἀδέρφιαν τοῦ. "Οθεν τὴν σήμερον ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν καὶ τὰ ἀδέρφια /
 ὅλα τοῦ μακαρίτην πρὲ Μιχέλη ἐπέσασιν εἰσὲ συνίβασιν κουντουβερνίας παντο / τινῆς
 μὲ τὸν κύρ 'Ιάκωβον Γεωργίνην καὶ δίνουσιν τοῦ τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι τοῦ Σανκριοῦ κα / -
 θὼς εὐρίσκεται μὲ τὸ παλαιὸν ἀμπέλι ὅπου ἔχειν μέσαν καὶ μὲ τὸ συκογύρι τοῦ καὶ
 μὲ πᾶσαν / τοῦ ποσσέσον καὶ δικαιώματα τὸ ὅποῖον εἶναι κολληταρανικὸν τοῦ παπᾶ
 κύρ 'Ιωάννη Μελισουργοῦ / καὶ τοῦ σινιὸρ Τζωρτζάκη Σουμμαρούπα καὶ τοῦ ἰδίου
 ἄνωθεν Γεωργίνην τὸ ὅποῖον τοῦ τὸ δίνου μὲ τις / μόδους καὶ κοντετζιόνες τις κάτωθεν
 ἡγου διὰ τὸ παρὸν τὸς ἐδώνει ἐδὼν ἐδῶν πρεζέντε / ρεάλια τέσσεραν καὶ κάρτον
 ἡγου νούμερο 4 1/4 καὶ ἀπομείνει ὅτιν στὸ ἄνω λεγόμενον πρᾶμα μὲ / σάν νὰ φυ-
 τέψη ἀμπέλι ὅσον εἶναι διὰ νὰ γίνεται ἀμπέλι καὶ τὸ ἀποδέλοιπον ὅπου δὲν / φυτεύε-
 ται ἀμπέλι νὰ τὸ κάνη καὶ νὰ τὸ δουλεύη διὰ χωράφιν καὶ προμετάρει νὰ τὸ φυτέψη /
 εἰς διορία χρόνους τρεῖς φυτεύοντάς τον νᾶναι κραττούμενος νὰ τὸ δουλεύη στὴν ὥραν
 τοῦ εἰς / κάθεν τοῦ κάματος καὶ νὰ τὸν καταβολέη καὶ νὰ τὸ ἀναστήνη ἔτζι καὶ τὸ
 παλαιὸν ἀμπέλι νὰ / τὸ κυβερνᾷ καὶ νὰ τὸ καταβολέη νὰ μπορῇ νὰ μπιτάρεσαι
 τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ νὰ τὴν τραφο / καπᾶ νὰ εἶναι πάντα ἀπαντημένον χειμῶνα καὶ
 καλοκαίριν καὶ τὸ χωράφιν πάλι νὰ τὸ σπέρνῃ / χειμῶνικὸν καὶ καλοκαιρινὸν καὶ νὰ
 βάνῃ τις σπόρους ὅλους ὁ κοπιαστής καὶ μπαίνοντας εἰς τὸν / κάματον τὸν ἄνωθεν
 ἀμπέλιν σὲ ὅ,τι νιτράδα ἡθελε ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον εἰς / τὸ κρασί
 τόσον εἰς τὸ γέννημα καὶ σῦκα νὰ μοιράζουσιν εἰς τὴν μέσῃν τὸς ἴσαν πρὸς ἴσαν
 χω / ρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτην ὅπου ἡθελεν ἀγγγίζειν τῷ νοικοκυρῶν
 νὰ εἶναι κρα / τημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρνου εἰς τὸ σπίτιν τῷ νοικοκυρῶν
 μὲ ἔξοδές τος οἱ κοπιαστά / δεσ καὶ τὰ ἐξῆς καὶ κάνοντάς τον καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα
 ὥς προμετάρει νὰ τῷ χουν αὐτοῖν καὶ οἱ κλη / ρονόμοιν τος αἰωνίως παίδιων παι-
 διῶν τος καὶ νὰ μετεχένου πάνταν οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα / τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πρα-
 μάτου διὰ τις ὁξοδες ὅπου θέλει κάμου μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα / καὶ διὰ τὰ ἄσπρα
 ὅπου ἐδώσασιν εἰ δὲ εἰσὲ καιρὸν ὅπου νὰ μὴν ἐθέλασιν τὸ κάνου καλὰ / καὶ ἐνμπι-
 στεμένα ὥς προμετάρει νὰ τὸ θεωροῦσιν δύο καλοὶ γεωργοὶν καὶ ἂν εἶναι κακὰ δου-
 λεμένο / καὶ ἀνοικοκύρευτον νὰ πριβάρουνται ἀπὸ μέσαν εἰ δὲν καὶ εἶναι καλὰ καμω-
 μένον καὶ καλὰ νοικοκυ / ρεμένον καὶ δὲν ταϊριάζουσιν νὰ μποροῦν νὰ τὸ μοιράζουν
 νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροὶν τὰ τρία τετάρτια / καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἄλλο τετάρτιν
 καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα σὲ θέρος καὶ εἰσὲ ἁλώνι καὶ εἰς τρύ / γος καὶ εἰσὲ πᾶ-
 τος καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν, ἀκό / μη
 νὰ φτιάνου καὶ τὴν ληνὸν οἱ κοπιαστάδες μὲ ὁξοδές τος. Εἰς ὅλον τὸ παρὸν γεγραμ-

μένον οί μερίδες / ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν παρακαλώντας καὶ ἀξιοπί-
στους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρός τος.

/ — Μαρ [ ] μάρτυρας στάνωθε

/ — Γα[ ] Μπαρότζη μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

884

Διαθήκη

φ. 467^v

/ Το[ ] ἐπῆγε [ ] ρεν καὶ ἔγραυ[ ] κατον καὶ [ ] τιν καὶ
ὁποῦ το πι[ ] / να τον [ ] κοσιν Φ [[496]] 505

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 5/
τὴν σήμερον ἡ εὐ / γενεστάτην ἀρχόντισσαν κυρία Γλέντα χήρα γυνὴ τοῦ ποτὲ
μακαρίτην σινιὸρ Φαντάκη Ντα / καρόνια με ἔγραψεν ἐμένα τὸν νοτάριον τὸν Ἰωάννη
Μηνιάτην εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς εὐρεῖς / κομένη ὅλη ὀγιῆς χωρὶς καμμιᾶς λογιῆς
σωματικῆς ἀσθένεια καὶ λέγειν πὼς ἐπειδὴν / καὶ νὰ ἔκαμε πατριμόνιον τοῦ μακα-
ρίτην πρὲ Μιχέλη Βιζάτου καὶ ὡς ἄνθρωπος καὶ ἐκεῖ / νος ἔδωσεν τὸ κοινὸν χρέος
τοῦ θανάτου καὶ ἐπόμενε τὸ τίποτές του ἡγοῦν ἐκεῖνον ὁποῦ / τοῦ ἐπουρκόταξεν χω-
ρὶς καμμιᾶς λογιῆς διόρθωσιν / ἢ παραν / γ[γειλί]αν του / ὅθεν ἡ αὐτὴν ἀρχόντισσαν
ὡς νοικο / κυρὰ τῶν μπραμάτων τῆς ὁποῦ ἦτον τοῦ εἶχεν κοντετζιὸν ὅτι ἀποθα-
νώντας του νὰ πη / γαίνου εἰς τὰ ἀδελφίαν του ὅ,τι τοῦ ἔδωσεν διὰ τοῦτον διὰ νὰ
μὴν λεμεντάρουνται τὰ αὐτὰ / ἀδελφίαν του εἰς τὴν μοιρασιάν τος θέλει ἡ λεγομένη
ἀρχόντισσαν καὶ ξομοιράζει τα εἰς τὰ αὐ / τὰ ἀδελφία καὶ λέγειν ὅτιν τὸ πρᾶμα ὁποῦ
ἐδώκασιν παντοτινὸν στὸ Σανκρί τοῦ Ἰα / κώβου Γεωργίνη καὶ τὸ χωράφιν λεγό-
μενον Πρεβόλα ποῦ ἦτανε πατριμόνιο τοῦ πρὲ Μιχέ / λη θέλει ὅτι νὰ εἶναι τοῦ
ἀδελφοῦν του τοῦ Τζάνε ἀκόμη καὶ ἓναν ἀμπελάκι ποῦ εἶναι στὶς Τρί / ποδες τὸ
μικρὸν ποῦ εἶναι στὴ μέσαν μεριά νὰ εἶναι καὶ αὐτόν τοῦ Τζάνε εἰ δὲ τὰ ἄλλα δύο /
ποῦ εἶναι ἐκεῖ στὶς Τρίποδες νὰ εἶναι τῶν δύο ἀδελφάδων Φλουρέντζας καὶ Φραν-
τζίκας / τὰ ὁποῖα ἄνωθεν ἀμπέλια τὰ κάνει παντοτινὰ ὁ Νικόλας Μπασταρδό-
πουλος. / Ἀκόμη καὶ οἱ δύο καυκάρες ποῦ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τῶν Τριπόδων
νὰ εἶναι καὶ αὐτὲς / τῶν ἄνωθεν δύο ἀδελφάδων ἡ καυκάρα τῆς γριᾶς Σοφίας νὰ
εἶναι τῆς Φλουρέν / τζας καὶ ἡ ἄλλη τῆς Φραντζίκας. Ἀκόμη καὶ τὰ σπίτια νὰ εἶναι
τὸ ἀπόξων με τὸ μαγεργειὸ / καὶ με τὴν αὐλὴν του τῆς Φλουρέντζας, εἰ δὲ τὸ μέσαν